

نقش پلیس در تامین امنیت و جذب گردشگری

نمونه موردی شهر تبریز

جمشید رحمان نسب¹ دکتر کلثوم خلیوند²

1 دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی مؤسسه آموزش عالی باختر ایلام

2 استادیار دکتری مدیریت شهری مؤسسه آموزش عالی باختر ایلام

Jamshidrahmannasab@yahoo.com

09356169513

چکیده

از آنجایی که پلیس تامین کننده امنیت جانی، مالی، روانی و اجتماعی گردشگران است، نقش آن در رضایت مندی و جذب تعداد بیشتر گردشگران خارجی بسیار حائز اهمیت است. هدف از انجام این تحقیق شناخت نقش پلیس در توسعه صنعت گردشگری و تاثیرات خدمات رسانی و حضور فیزیکی آن بر افزایش تعداد گردشگران خارجی در فضاهای گردشگری شهر تبریز می باشد.

روش تحقیق به صورت توصیفی - تحلیلی و همبستگی می باشد. جامعه آماری شامل؛ گردشگران خارجی می باشد که در سال 1389 وارد شهر تبریز شده اند. با استفاده از روش کوکران تعداد 325 نفر را به عنوان نمونه آماری انتخاب کرده و از طریق پرسشنامه محقق ساخته به جمع آوری نظرات گردشگران خارجی در ارتباط با امنیت پرداخته شده است.

از مهمترین نتایج این پژوهش می توان به، بالا بودن میزان رضایت مندی گردشگران خارجی از امنیت در شهر تبریز اشاره کرد. در این میان از نحوه اطلاع رسانی پلیس، نظارت پلیس بر عملکرد (هتل ها، رستوران ها و آژانس های مسافرتی) و همچنین تراکم زیاد در

برخی از مناطق گردشگری، رضایت کمتری داشته اند. تعداد زیادی از گردشگران خارجی با توجه به وضعیت امنیتی که در شهر تبریز وجود داشته، تمایل داشته اند دوباره به این شهر مسافرت کنند و یا آن را به سایر دوستان و آشنایان برای سفر معرفی کنند.

بررسی فرضیات تحقیق نیز نشان می دهد، رابطه معناداری بین متغیرهای مطرح شده وجود دارد و فرضیه هایی که به سنجش رابطه بین این متغیرها پرداخته اند نیز مورد تایید می باشند. در این میان رابطه بین حضور فیزیکی پلیس در فضاهای گردشگری و میزان احساس امنیت روانی گردشگران خارجی، معنادار نمی باشد. بنابراین فرضیه مذکور تایید نمی شود.

واژگان کلیدی: گردشگری، پلیس، امنیت اجتماعی، امنیت روانی، حضور فیزیکی پلیس، شهر تبریز

مقدمه و طرح مسئله

صنعت گردشگری آمیزه ای از فعالیت های مختلف است که به صورت زنجیره ای در جهت خدمت رسانی به گردشگران انجام می گیرد. گردشگری تمام پدیده ها و روابط حاصل از تعامل گردشگران، عرضه کنندگان و فروشندگان محصولات گردشگری، دولت ها و جوامع میزبان در فرآیند جذب و پذیرایی را در بر می گیرد

(Mcintosh, et al, 1995: 9).

در کشورهای صنعتی، توسعه صنعت گردشگری موجب تنوع درآمدها و کاهش ناهماهنگی در اقتصاد می گردد و در کشورهای در حال توسعه، فرصتی برای صادرات ایجاد می کند که نرخ رشد آن از اشکال سنتی صادرات بیشتر است

(Stephen, 1994: 475).

به طوری که قرن بیست و یکم را سده ی بهره گیری از فرصت های تجاری ارزشمند در بخش های خدماتی به ویژه گردشگری دانسته اند. گردش مالی صنعت گردشگری جهان در این سده از گردش